

DOMOVINA

Izhaja dvakrat na teden, in sicer vsak torek in petek. — Dopisi naj se izvolijo pošiljati uredništvu, in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo — Za inserate se plačuje 1 krono temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrste po 20 v za vsakokrat; za večje inserate in za mnogokratno inseriranje primeren popust. — Naročnina za celo leto 8 kron, za pol leta 4 krone, za četrt leta 2 kroni; ista naj se pošilja: Upravništvu „Domovine“ v Celju.

Slovenskim abiturijentom!

Bliža se važen trenotek, ko bo treba vam, slovenski abiturijenti, do katerih se obračamo s tem oklicem, določiti si pot za življenje. Gotovo ne manj važna je za vsakega slovenskega abiturijenta odločitev, v katero društvo da vstopi. Da je namreč neobhodno potrebno za vsakega slovenskega akademika, da je član tega ali onega akademičnega društva, kažejo dovolj jasno žalostna dejstva, da navadno ravno dotični akademiki, ki iz raznih ničevnih vzrokov ne marajo vstopiti v nobeno akademično društvo, postanejo pozneje v življenju mlačni za narodno stvar.

Mnenja smo, da ni potrebno vas opozarjati na to, da dobro premislite, predno vstopite v kako akademično društvo, kakšna načela zastopa dotično društvo.

V Gradcu obstoji slovenski domovini dobro znano akademično tehnično društvo „Triglav“, pod katerega okriljem se zbirajo že 29. leto slovenski akademiki, in v katerem lahko vsakdo v okviru naprednega mišljenja zastopa neoviran svoje lastno mnenje, ne da bi se mu vsiljevali tuji, ozkosrčni nazori. Geslo: „Biti slovenske krvi, biti Slovencu ponos“, katero si je „Triglav“ izbral pred 29 leti, govori jasno, da je bila vedno glavna in sveta dolžnost društva, gojiti v svojih članovih narodno zavest in jih pripravljati za delovanje na narodnem polju.

Da je to geslo edino pravilno in zdravo za akademično društvo, to potrjuje zgodovina „Triglava“ in simpatije, s katerimi je bil vselej in povsod pozdravljen „Triglav“ ob priliki svojih izletov v domovino, in katere simpatije vživa še sedaj. To vam potrjujejo tudi možje, kremeniti značaji, ki so si kot člani društva utrdili svojo narodno zavest in ki stoje sedaj kot voditelji naroda na braniku slovenske posesti.

Glavna naloga društva „Triglav“ je, da združuje graške akademike, pospešuje med njimi društveno in družabno življenje ter jih ravno na ta način varuje, da se ne izgube za slovenski narod.

Razun tege skrbi tudi društvo za znanstveno izobrazbo članov. Društvenikom so na razpolago v društveni čitalnici vsi slovenski, več slovanskih in važnejši nemški časopisi, vsi slovenski lepopisni in znanstveni listi ter najboljše nemške politično-znanstvene revije. Društvena knjižnica, ki obsega približno 2000 snopičev, nudi članom bogato zbirko slovenskih, slovanskih in nemških leposlovnih in znanstvenih del. V društvu obstoji tudi znanstveni klub, v katerem se razpravlja o važnih znanstvenih, narodno-gospodarskih in socialno političnih vprašanjih. Vrhutega se nudi akademikom pevcem v pevskem klubu najlepša prilika, da se nadalje izobražujejo v petju.

Opozoriti moramo še na nekaj, s čimer se je večkrat agitiralo proti društvu. To je sabljaški klub „Triglava“. Četudi smo že prej omenili, da se strogo varuje prostost volje vsakega člana, povdarjamo izrecno, da se noben član s svojim vstopom v društvo ne zaveže, da brani svojo čast tudi z orožjem. Društvo „Triglav“ ne stoji na izključno sabljaškem stališču in se tudi po svojih pravilih ne sme postaviti na to stališče, vendar uvaža že poprej naglašano prostost volje, dovoljuje svojim članom, da se vadijo v orožju.

To je na kratko dejansko stališče, katero je društvo zastopalo neizpremenjeno od svojega početka sem do današnjega dne in kateremu mora tudi nadalje ostati zvesto. To so dejstva, katerim ne more oporekati niti najhujši nasprotnik našega društva, katerih ima „Triglav“ nemalo.

Z ozirom na kratko obrazložena načela našega društva, vas vabimo, da se vsi, ki nameravate nadaljevati svoje študije na graškem vseučilišču, zberete polnoštevilno pod zastavo „Triglava“.

Natančnejša pojasnila daje društveni odbor (Heinrichstrasse 8, II) iz za časa počitnic društveni predsednik cand. phil. Janko Masten, Središče, Štajarsko.

Akademiki narodno-radikalnega mišljenja slovenski javnosti.

Teško nam je stopiti pred slovensko javnost in poročati o novem cepljenju slovenskega dijaštva, ki se je zbiralo dosedaj v akad. teh. društvu „Triglav“ v Gradcu, ker vlada obče mnenje, da bi morali Slovenci v tujini nastopati složno. Za slogo smo gotovo tudi mi, pa to za pravo, dejansko slogo, a ne za tako na papirju, ki je le pesek v oči slovenski javnosti. V društvu, kjer se ovira prosto gibanje in vsako uspešno delovanje, ni sloge. Razdružiti tako društvo, to je odcepiti vse tiste moči, ki so zmogljive in zajedno voljne se poprijeti resnega dela ter jih združiti v novo celoto, se ne pravi kršiti sloge, ampak rešiti in privedi res delavne moči k resnemu delu za narod.

Akademična mladina mora imeti v tujem mestu, kjer se pripravljajo za bodoče delovanje med narodom, v akad. društvu torišče, v katerem se člani medsebojno spoznavajo, izobražujejo ter spodbujajo k delu. Imeti morajo tudi vsi člani iste pravice in dolžnosti in kar je glavno, vladati mora med njimi odkritosrčnost in kolegialnost, a ne osebna mržnja. Te misli so nas vodile pri vstopu v društvo, te misli združile so nas v društvu samem. V svrhu skupnega izobraževanja se je po našem prizadevanju ustanovil v „Triglavu“ znanstven klub. Pričakovati bi bilo, da bode zelo naše prizadevanje od strani vseh društvenikov priznanje in da bode društvo, ki neguje in podpira druge, mogoče manj važne klube, podpiralo tem bolj ta važni pokret v svojem področju. Toda mesto priznanja ali kake podpore našla se je tudi v društvu celo večina, ki se je trudila direktno preprečiti vsako delovanje omenjenega kluba.

V teh razmerah morali ste nastati dve nasprotujoči si stranki, ki bi pa vendar lahko shajali druga poleg druge, da veljajo določbe društvenih pravil in poslovnika za obe v isti

LISTEK.

Tovariša.

Ruski spisal Maksim Gorki.

Jefimuška se je začel dolgočasiti. Od doma je bil navajen veliko govoriti, zato ni mogel dolgo molčati, odkašljaj se je in začel s hripavim glasom pesem peti.

„Ljubo srce kaj si tožno?“

„Ah, da!“ je zaklical potem, „zdaj sem svoj glas izgubil; ampak prej, kako sem tedaj pel! . . . Če je vaški gospod višenjski rekel — no, Jefimuška, začni! — Tedaj smo peli kakor slavci . . . Bil je izvrsten človek.“

„Kdo pa?“ je vprašal votlo mož v meniški halji.

„Je bil Višenjski njegov priimek?“

„Ne brate, Višenjski je vas. Učitelj se je pa imenoval Pavel Mihalič, — človek najboljše vrste. Umrl je pred tremi leti, še ne trideset let star.“

„Na čem pa je umrl?“

„Najbrž iz žalosti.“

Jefimuškov tovariš ga je pogledal po strani in se zasmel.

„Stvar je bila namreč ta, moj ljubi, — poučeval je, poučeval tako-le sedem let zaporedoma, potem je začel kašljati. Kašljaj je in kašljaj in se začel žalostiti. In iz žalosti je začel piti žganje. — In duhovnik, oče Aleksej, ga ni mogel več, in ko je začel piti, je poslal papir v mesto, kjer je stalo pisano: Učitelj pije, zato je v pohujšanje občini. Iz mesta so poslali tudi papir . . . in učiteljico, dolgo, koščeno, z velikanskim nosom. Tu je videl torej Pavel Mihalič — stvar stoji slabo. — Vzel si je k srcu . . . Tu sem torej delal in se mučil in zdaj . . . ah, vi vragi. Tako je šel torej iz šole in naravnost v bolnišnico, in v petih dneh je izdihnil . . . To je vse . . .“

Nekaj časa sta šla molče. Popotnika sta se bližala vedno bolj gozdu, ki se je vzdigoval ob vsakem koraku veličastnejše pred njunimi očmi, izgubljal vedno bolj svojo sivo barvo in dobival v bližini svojo naravno, zeleno.

„Bodeva šla skozi gozd?“ je vprašal Jefimuškov spremljevalec.

„Samo pol ure bodeva šla ob njegovem robu. No, kaj misliš ti k temu? Ah, ti pridanič, misliš, da te ne poznam? Tak osel!“ In Jefimuška se je smejal in tresel z glavo . . .

„Kaj pa imaš vendar?“ je vprašal jetnik.

„O, nič, prav nič! . . . Tak zvitez! Greva skozi gozd, reče. Neumen si vendar, moj ljubi, drugi, pametnejši, bi ne vprašal; ta bi bil kar skozi gozd šel in potem . . .“

„Kaj pa?“

„Nič, nič! Ampak jaz te poznam, bratec. Ah, ti si ubožec! Ne, to misel z gozdom, to si le izbij iz glave! Ali misliš, da si mi kos? Tri take, kakoršen si ti, vzamem na se in za tebe je dovolj moja levica . . . Si razumel?“

„Razumel! Neumnež ti!“ je rekel kratko in izrazito jetnik.

„No, nisem-li tvojih misli uganil?“ se je zmagoslavno veselil Jefimuška.

„Bedak! Kaj naj bi bil uganil?“ je vprašal jetnik in namrdnil obraz.

„No, to z gozdom . . . to sem razumel. Če prideva v gozd, si si mislil, potem pobijem tega le — mene namreč — in potem zbežim skozi gozd in polje? Ni-li tako?“

meri. Le te pa je večina tolmačila in zavijala nam manjšini v škodo, nam prizadajala krivico za krivico in nas naslednjič potisnila moralno iz društva.

Po izstopu iz društva smo pač pričakovali da se uvidi v „Triglavu“ samem nepravilno popostopanje napram nam ter se skuša poravnati celo zadevo. Ko se pa to ni zgodilo, smo bili mi — uverjeni, da dosežemo svoje smotre le potom društva in, da je društvu „Triglav“ po svojem geslu in ako se da pravilom in poslovniku popolna veljava, res torišče, ki ima vse lastnosti in vsa sredstva za dosego gornjih smotrov — za zopetni vstop, ako se nam dajo garancije za svobodno gibanje v društvu in pa zadoščenje za storjene nam krivice.

Stopili smo tozadevno v dogovor z odborom društva „Triglav“, ki je pa naše skromne pogoje kratkoma odklonil.

Ker nam je tako vstop v „Triglav“ zabranjen in ker čutimo potrebo društva, sklenili smo akademiki narodno-radikalnega mišljenja ustanoviti si v Gradcu novo ognjišče.

Sledi 35 podpisov.

»Štajerc« kmetski prijatelj.

„Vsikdar, kadar se je šlo za to, izpodkoptati zaupanje do voditeljev slovenske narodnosti — bodisi graščakov, duhovnikov ali dohtarjev — je ta list („ptujsko tele“ namreč ali „giftna krot“) razvil zastavo z geslom: — Kmet naj kmeta voli — ne pa graščaka, duhovnika ali dohtarja. — Utemeljeval je to načelo s tem, da hočejo slovenski graščaki, dohtarji in duhovniki itd., kmeta zaslužniti.

Nikdar pa se ni obregnil nad nemškimi graščaki, dohtarji, duhovniki, ampak jih imenoval naprednjake, katerim morajo slovenski kmetje zaupati.

Iz tega se razvidi, da se temu listu ne gre zato, da bi se kmetov ne zaslužnijo, ampak deluje ravno na to, da bi jih podjarmili nemški graščaki, dohtarji itd.“

Doslovno tako piše „Domovina“ z dne 15. aprila 1904 ter navaja kot vzgled volitve v ptujski okrajni zastop, kjer je ravno „Štajerc“ kandidiral 6 graščakov v okrajni zastop. — Kakor tukaj, pokazala se je resnica naših besed tudi pri celjskem okrajnem zastopu, kjer je bilo na nemški strani 5 dohtarjev kandidatov, dočim se je slovenskim kmetom po vseh nemških listih trompetalo, da naj ne volijo svojih dohtarjev.

Da ostane „Štajerc“ pri laganju dosleden, izneveril se je tudi pri loških volitvah svojemu geslu: Kmet naj kmeta voli, in vstopil v službo nasprotju tega, kajti v dveh dopisih je zagovarjal dejstvo, katero bi moral kot „kmetski prijatelj“ obsojati.

Nihče na vesoljnem svetu nam ne more oporekati, da je za slovensko občino, kjer ima 500 kmetov posestva, poniževalno, ako se

vsaj njihova veljava v javnih, občinskih in drugih poslih reducira na slepo pokorščino napram nemškemu graščaku in trem purgarjem. Samo „Štajerc“, ki se hlina slovenskemu kmetu kot prijatelja, izdal ga je tudi to pot; in ta najnesramnejši list pod solncem si upa kljub vsemu izdajalstvu imeti kot načelno sliko Jožefa II, ki je bil v istini naklonjen kmetu. Ta nesramnost morala bi se subsumirati pod paragraf — razžaljenja Veličanstva. — Istotako je druga načelna slika samo mreža, v katero se ima vjeti ubogi slovenski trpin. Če bi hotel biti ta največji slepar vseh sleparjev odkritosrčen sebi in drugim, moral bi imeti na uvodni strani mesto dveh omenjenih slik, podobno Judeža Iškarijota, visečega o močni veji osamelo stoječega drevesa. Kajti „Štajerc“ zbira pod svojo omazano zastavo izdajalce slovenskega naroda, ki imajo vzvišenega prednika in vzgled v Iškarijotu samem. Da, pa še ta izdajalec našega Odrešenika nam kaže bolj nepokvarjeno dušo, kakor jo imajo današnji t. j. nemčurji, kajti ta si je bil vsaj zvest groznega svojega greha, vzal vrv ter se obesil...

Nemčurji pa sezajo v svoji pokvarjenosti že tako daleč, njihova kosmata vest je že toliko onemela — čujte in strmite: da se imajo za poštenjake.

Ta izmeček človeštva, ta najostudnejša bitja na tej božji zemlji, kakor jih imenuje veleučeni profesor Trdina, za katere imamo samo eden recept in sicer istega, kojega se je poslužil svetopisemski njihov mojster Judež, potem ko je prodal svojega Učenika za 30 srebrnikov... Ta gnjusna golazen meče ob vsaki priliki blato po značajnih Slovencih. — Človek bi nikdar ne verjel, da si tako nizkotne kreature, kakor so naši nemčurji, ki vsi skupaj iz vesoljnega sveta niso vredni, da bi značajan Slovenec enkrat pljunil po njih, upajo stegovati na ta način svoje omazane jezike.

Ozirati se nam je radi ljudstva samega na nekatere v „Štajercu“ ob priliki loških volitev objavljene laži.

Prva laž — v obeh prvih dopisih se nahajajoča — je, da bi bili sedanji gospodarji Loč, stvaritelji blagostanja.

Vas je bila že takova, kakor je sedaj, ko se je začelo ponemčevanje, in ponemčevalci so se polastili v gmotnem oziru v dobrem stanu se nahajajoče vasi — utrgali so torej zrelo, rdečo jabolko, ter je okužili z „nemškutarjenjem“. To vam pove vsak starejši človek v vasi.

Druga, še debelejša laž je, da stavimo mi dogodke, ki so se vršili pred 400 leti, v leto 1848. To zavijanje je naravnost brezmejna hudobnost. V našem dopisu stoji: Gotovo še živi pri vas kak star mož, ki pomni čase pred letom 1848. Na drugem mestu pa: Nič manj grozno-nam slika prof. Apih položaj slovenskega kmeta pred letom 1848.

Da se je pa pred letom 1848 godilo slovenskim kmetom tako kakor smo pisali mi,

mora priznati seveda „Štajerc“, taji pa, da bi bili postopali nemški graščaki tako kruto s kmetom.

Na tem mestu svetujemo „Štajercem“ dopisniku, da se naj rajši sam poprime prav resno študiranje zgodovine (mesto da daje slovenskim akademikom takšen pouk), kajti videti mu je ignorantijska pyramidalis ravno glede prepornih točk. Sam Nmec dr. Puff pravi, „da so bili po veliki večini tujci — torej seveda Nemci — graščaki, oskrbniki itd., gospodje Slovincem, in to nam pojasnjuje, da najdemo često hlapčevsko ponižnost na eni, in — nezaupljivo mrzkost na drugi strani v občevanju s tujci“. Prof. Urbas pa stavi, ozirajoč se na to Puffovo izjavo, opravičeno vprašanje: Koliko pa velja odgojitelj (t. j. nemški graščaki), ki je tako spaciil značaj gojenčev? Kadar torej predbacivate nam „manjvrednost“, bijete v prvi vrsti samega sebe po zobeh.

Slovenski graščaki so seveda boljše ravnali s kmeti, sebi po krvi sorodnimi. Kolikokrat so šli zanje posredovat k vladi! Tam pa so zadeli zopet ob Nemce, ki so se glede slovenskih prošenj držali gesla: „Liegen lassen ist die beste Erledigung“, da se poslužimo navadno v tem oziru rabljenih besed.

Edini poskus, katerega je mogel „Štajerc“ smatrati sposobnim za obrambo nemških, nad Slovenci vladajočih trinogov, je dejstvo, da je vlada na predlog Nemca Hansa Kudliča oprostila kmeta sužnjosti leta 1848.

To vemo tudi mi prav dobro, pristavljamo pa, da bi bil ta mož, ki je sovražil Slovence kakor satan nedolžnost, slovenske kmete sigurno izključil iz dobrot znanega predloga, da ga ni Avstrija kot skupina enotno upravljenih dežel morala izvršiti tudi glede našega ljudstva. „S ponosom gledam dol na manjvredne slovanske narode“, rekel je domišljavi mož, ki bi bil rad uničil slednjega Slovana. — Ne farбай nas torej „kmetski prijatelj!“

Celjske in štajarske novice.

Slovinci! Zažgite na predvečer praznika sv. Cirila in Metoda, 4. t. m. zvečer, kresove v čast slovenskima blagovestnikoma!

— Brate Sokole, kateri so se zavezali, da grede na vsesokolski izlet v Ljubljano v sokolski obleki, pozivljajamo, da pridejo za gotovo v soboto 2. julija ob 1/2 9 uri zvečer v veliko dvorano narodnega doma, kjer se bode vršil dogovor glede določitve skupnega odhoda z vlakom in drugih važnih določil. Odbor.

— Ciril in Metodov kres na Staremgradu. V ponedeljek zvečer zažge „Celjsko pevsko društvo“ ob sodelovanju vseh celjskih narodnih društev in narodne godbe običajni Ciril in Metodov kres. Ne zdi se nam potrebno opozarjati še posebej slavno občinstvo na to prireditiv

„Neumnež!“ je rekel jetnik in skomiznil z rameni. „Kam pa naj zbežim?“

„No, to bi bila tvoja stvar, kamor hočeš.“

„Pa kam?“

Jefimuškov tovariš je gledal pol jezno, pol radovedno, kajti zdelo se je, da bi bil prav rad izvedel, kam naj bi zbežal.

„Saj ti rečem, kamor ti hočeš“, je odvrnil mirno Jefimuška.

„Jaz ne morem nikamor zbežati, nikamor!“ je rekel tiho jetnik.

„Zakaj le ne!“ je rekel neverjetno redar in potegnil z roko po zraku. „Vedno se lahko kam beži. — Svet je velik. Vsak človek najde prostora.“

„Kaj vendar hočeš? Hočeš-li zares, da ti zbežim?“ je vprašal radovedno jetnik in se zasmejal.

„Glej, glej, ti si dober! Jeli to prav? Ti hočeš zbežati, koga naj vtaknejo potem v ječo? Mene!“

„Ne, to sem le tako rekel, da sem kaj govoril.“

„Sveta nedolžnost!... Ampak zdi se mi, da si dobrodušen kmetič“, je rekel vzdihuje Jefimuškov spremljevalec.

Jefimuška je hitro pritrdil.

„Res je, veliko ljudi mi je že reklo „Sveta nedolžnost!“ in da sem dober človek, je tudi res. Ker nisem posebno pameten, je glavni vzrok temu. Marsikdo je previden, klečeplazi, se laska in je zvit; jaz pa vsega tega ne rabim. Sam sem na svetu. Mislim si: tisti, ki se ukvarja z zvijačo, mora umreti — in tisti, ki je resnicoljuben in odkritosrčen mora tudi umreti. Tako ostanem le rajši na ravni poti.“

„Tako je prav!“ je opomnil ravnodušno Jefimuškin tovariš.

„Gotovo, zakaj bi se kazal drugačnega, kakoršen sem? Kakoršen sem, tak sem. Jaz sem sam, brate, prost človek sem. Kakor se mi dopade, tako živim, hodim po lastnih postavah skozi življenje... Da, da. — Toda kako se ti imenuješ?“

„Kako? No... Ivan Ivanov, če hočeš.“

„Tako! Si-li potomec duhovnika?“

„Ne...“

„Res? Mislim sem, da si gotovo duhovnik ali cerkveni služabnik.“

„Misliš zaradi obleke?“

„Da, seveda! Ravno tak si, kakor ubegel

menih ali odstavljen pop... Samo obraz imaš drugačen, obraz imaš kakor vojak...“

„Bog ve, kakšen človek si ti?“

In Jefimuška je opazoval popotnika z radovednimi pogledi. Oni je vzdihnil, si popravil klobuk, obrisal potno čelo in vprašal redarja!

„Ali kadiš?“

„Oh! To je vprašanje, seveda kadim!“

Potegnil je umazan mehur izza telovnika, sklonil glavo in si marljivo tlačil lončeno pipo.

„Tu, kadi!“ Jetnik se je vstavil, se pripognil nad gorečo žveplenko, ki mu jo je ponudil redar in vlekel dim v usta. Siv oblček se je zazibal po zraku.

„No, katerega stanu si pa? — Morda meščan?“

„Plemič...“ je odgovoril jetnik kratko in pljunil na stran v žitno polje, čegar klasje je že začelo zlatiti.

„Oho! To je dobro! Kako pa letaš brez potnega lista okoli?“

„Kakor vidiš.“

„Ta je lepa! Kako se je pa navadila Nj. milost na volčje življenje? O, ti nesrečnež, ti!“

„Pustiva to... Dovolj si že blebetal“, je rekel suho nesrečnež.

saj se iste takointako gotovo udeleži v najmnogobrojnejšem številu. Kres se zažge ob 9. uri. Pozneje je v „Skalni kleti“ domača zabava s petjem in godbo.

— Izlet na Stari grad. — Kakor smo že omenili, priredi „Občeslovensko obrtno društvo“ v Celju v nedeljo, dne 3. t. m. društveni izlet na Stari grad. Izleta se udeleži tudi „Slov. delavsko podporno društvo“, katero bo nastopilo s svojim izbornim pevskim zborom. Kakor smo že rekli, je ta izlet poleg svoje zabavnosti tudi važen za naše obrtnike, ker je njegov namen, da se naši ljudje med seboj spoznajo in stopijo v čim ožjo, prijateljsko zvezo med seboj. Nadejamo se torej, da bo torej izlet uspel glede mnogoštevilne udeležbe čim najlepše. Kakor smo že tudi omenili, se je tudi nadejati, da se poleg naših obrtnikov udeleži izleta čim največ drugega slovenskega občinstva, kajti s tem se bo ravno pokazalo, da uživa naš vrli obrtniški stan tudi med ostalim slovenskim občinstvom najtoplejše simpatije, katere si je s svojim narodnim delom tudi popolnoma zaslužil! V nedeljo torej na svidenje pri Zabukošku.

— Kam gremo v nedeljo? V Žalec na popoldanski vrtni koncert, kojega proizvaja polnoštevila celjska narodna godba pod vodstvom gospoda Koruna, po prihodu prvega popoldanskega nedeljskega vlaka ob 3. uri iz Celja, na vrtu gostilne gosp. Viranta „pri Kroni.“ Cenjeni izletniki iz Celja, Št. Jurja, Laškega in sploh iz spodnjih krajev opozarjajo se, da naj ne zamudijo prilike poleteti v prijazni trg Žalec, ker se jim nudi najlepša zveza z vlaki; vlak iz Celja v Žalec vozi nekoliko pred 2. uro popoldne in se vrača okolu 9. ure zvečer iz Žalca nazaj v Celje, torej kakor nalašč za izletnike v Savinsko dolino. Ker pa se koncert priredi v prid fonda za vsokolski izlet Žalskega odseka Celjskega Sokola v Ljubljano, se vabi na mnogobrojno udeležbo.

— Izlet v Bukovžlak, katerega priredi prihodnjo nedeljo, dne 10. t. m. „Slov. delavsko podporno društvo“ s sodelovanjem ostalih celjskih narodnih društev, bo združil v prijazni Koželjevi gostilni zopet enkrat lepo število celjskega in okoliškega narodnega občinstva. Želimo le, da bi se ob tej priliki pokazalo, da znamo ceniti naše moče, ki ne glede na to, da se jim obeta z nasprotniške strani vse mogoče, trdno vztrajajo na svojem narodnem stališču. — Natančnejši spored izleta priobčimo prihodnjič.

— Na c. kr. samostojnih nemško-slovenskih gimnazijskih razredih v Celju se vpisujejo učenci v prvi razred za prihodnje šolsko leto 15. julija ob 10. uri in 16. septembra od 8.—11. ure. Sprejemni izpiti se začnejo 15. julija in 16. septembra ob 11. uri. Učenci, kateri hočejo biti sprejeti v I. razred, morajo biti spremljani od svojih staršev ali njih namestnikov in s seboj prinesiti krstni list in pa šolska naznanila.

— „Vahtarčno“ poročilo o sokolskem izletu na Dobrno, ki se odlikuje po strogi logiki (!) in resnicoljubnosti (!), podpisano je s črko „B.“ Pregledali

Jefimuška pa je ogledoval tega človeka z rastočo radovednostjo in sočutjem, stresel važno z glavo ter nadaljeval:

„Da, da! Kako se vendar včasih usoda z ljudmi igra! To je že mogoče, da si plemič, kajti tvoja postava je nekaj posebnega. Si že dolgo v tem stanju?“

Mož s posebno postavo je pogledal temno Jefimuško in se ga branil z roko, kakor se branimo vsiljive ose.

„Pusti to, ti rečem! Kaj siliš v me kakor babat!“

„Ne jezi se!“ je rekel Jefimuška pomirljivo, „Jaz govorim iz odkritosrčnega srca... Imam dobro srce.“

„No, to je tvoja sreča. — In da dela tvoj jezik kakor mlinsko kolo, je moja nesreča.“

„Dobro, torej! Molčal bodem, saj se lahko molči, če noče kdo besed drugega poslušati. — Ampak ti se jeziš brez vzroka. Ali sem jaz kriv, da se potepaš?“

Jetnik je obstal in stisnil tako trdo zobe, da so izstopile kosti v dveh ostrih oglih in da so konci njegove sive brade vstali. Meril je Je-

smo vsa mogoča imena, katera se začenjajo s to črko in našli smo B-acek, B-ebec, Bedak, B-utelj in med drugimi še eno, ki je najkrajše, obstoječe iz treh črk, katerih srednja je „i.“ So-dijo sicer vsa, a najbrž bo zadnje.

— „Bosonogi otroci“ Dobrnški se že močno veselijo tistega denarja, ki se vsako leto skupi pri topliških veselicah od dobrosrčnih gostov na Dobrni za „šolske otroke.“

— Šoštanj. O nasilstvu, predrznosti in nesramnosti naših nemčurjev povedali smo že marsikaj, vendar pa se hočemo spomniti še enega slučaja, kateri nam prav jasno kaže, s kakim terorizmom so naši nasprotniki vplivali na somišljenike in člane „Deutsche Vereinigung“. Po opravičbi nekega gospoda — ime zamolčimo — bil je isti vsled večkratne obljube in prisege prisiljen udeležiti se volitve. — Reklo se mu je namreč, da je vsak „nemški“ somišljenik izdajica, kateri ne gre na volišče. Dasi istemu njegovu stališču ne dopušča, da bi se proti večini prebivalstva in proti lastnemu prepričanju volitve udeležil, moral se je vendar tebiničmenič udati visokemu povelju Hansa Woschnagga. — Tako je šlo tudi g. Francetu Šošnerju, c. kr. finančnemu nadpazniku; ta se je baje tudi v „Deutsche Vereinigung“ zavezal, iti na volišče s prepričanjem, da bo njegov glas dovedel v III. razredu nemčurje do zmage. Pa opeknel se je. Dasi je skoraj nemogoče misliti, da bode uslužbenec finančne straže, kateri ima v trgu in okolici s prav malo izjemo izključno le s Slovenci opraviti, in kateri je v času svojega prihoda v Šoštanj edino le z nami občeval in tudi z nami čutil, proti večini prebivalstva glasoval, morali smo se na dan volitve prepričati, da smo se o tem gospodu grozno motili in to tembolj, ker je kot cesarsko kraljevi mož g. dr. Mayerju zastavil častno besedo, da se volitve sploh ne udeleži. Kakor smo ravno izvedeli, imela je pri odločitvi za volitev njegova „milostiva“ prvo besedo in to baje vsled sugestije od strani gosp. c. kr. davkarskega pristava Ježovnika. Gospod finančni nadpaznik Šošner je bil res pripravljen volitvi se odtegniti, pa njegova soproga mu je zažugala, da mora na volišče, ker sicer izpodijo njuno punčico iz nemške šole in „Kindergartna“. Kaj mislita gospod in gospa Šošner, ali bi vama bila škodovala zasigurana podpora 50 do 100 glđ. za vzgojo otrok, ako bi imela iste v javni šoli, katerih pa nista in tudi nikoli ne bodeta dobila, dokler bosta imela vajine otročičke v privatni nemški šoli. — Vprašamo sedaj, ali bi ne bilo boljše za tega gospoda, ako bi bil g. dr. Mayerju dano častno besedo izpolnil, kakor da ga sedaj svobodno obdolžimo preloma častne besede? Ali sme ta mož upati na spoštovanje od strani prebivalstva? Ali mu ni tesno pri srcu, svojo službo opravljati v trgu, v kojem je svojo besedo in obljubo prelomil? Ali ni ta gospod storil veliko napako, da je šel na volišče v uniformi, katera je izključno le za njegovo službo določena in da ga je vsled tega vsakdo prav debelo pogledal pri oddaji glasa za peščico

fimuško z jeznicami, ošabnimi pogledi od nog do glave. —

Ali prej kakor je Jefimuška to opazil, je nadaljeval svojo pot z dolgimi koraki.

Na obrazu šaljivega redarja je ležal izraz raztresenega razmišljanja. Gledal je navzgor, od koder se je slišalo škripanje žvrgoleti, in jim žvižgal in udarjal s palico takt k svojim korakom.

Prišla sta na rob gozda. Stal je kakor nepremičen, tamen zid — nobenega glasu nista slišala popotnika iz njega. Solnce se je že nagibalo in njegovi poševni žarki so zlatili vrhove dreves. — Listje je razširjalo dišeč hlad, mrak in molk, ki sta vladala v gozdu, sta budila tesen čut v srcu.

Če stoji gozd temen in nepremičen pred nami, če je zavit v skrivnostni molk, in se zdi, da vsako drevo posluša — se zdi cel gozd poln življenja, ki se le za kratek čas v njem skriva. Mi pričakujemo, da pride vsak trenotek nekaj orjaškega, človeškemu duhu nerazumljivega iz njega, ki začne z mogočnim glasom govoriti o veliki, skrivnostni stvariteljni moči narave...

(Dalje prihodnjič.)

nemškutarjev? Nočemo pa s tem trditi, da je gosp. Šošner z uniformo hotel pokazati svojo neustrašenost kot izvrsten član „Deutsche Vereinigung“, temveč mislimo, da se ima razburjenosti njegove izdatno boljše polovice, da je takega kozla ustrelil. Pripomnimo še, da bodemo v prihodnji številki nadaljevali o tem gospodu.

— Šoštanj. V eni zadnjih števil „Štajerca“ čitali smo jako duhovito razpravo o Šoštanju in njega krasnih naravnih lepotah, ki naj bi zvale tujce v naš kraj; p-salo se je pa tam tudi o nekem smradu, ki bo odvrčal tujce od Šoštanja. Da dopisun teh vrst ni mogel napisati nič boljšega, nam jasno kaže, da je vsled popolne demoralizacije, vsled ostudne gnilobe duha in telesa padel na tako nizko stopinjo pametnega razmišljanja, da piše o nekem smradu, kojega kužnost nam pa dohaja le iz njegovega lastnega gnojišča in koji smrad je le minimalni ostanek vse obsežne njegove nemarnosti. Naj torej brzda svoj jezik ta dopisun in naj mirno čaka, da popolnoma segnije, da ga potem kot mrhovino cestni pometač odstrani s pošteno brco; pa ne v Pako, kakor ima eden šoštanjskih „purgarjev“ z imenom „Liessetz“ navado, da v ponočnih urah dišečo vsebino stranišča vozi v samokolnici v isto Pako, koja ne služi v Pevniku samo za napajanje živine, ampak jo celo ljudje rabijo za pijačo in pri kuhi. Upamo, da bo politična oblast ukrenila potrebno, da se v bodoče prepreči takšna nemarnost v sredini slovenskega šoštanjskega trga. Da bodo pa čitatelji „slavnega Štajerca“ vedeli, odkod prihaja dotični smrad, jim hočemo tukaj pojasniti. Vsem je znano, da je župnik Govedič preskrbel svojevoljno komisijo v svrhu popraviljenja in snaženja zapuščenega farovža in napravil proračun na prilično 18000 K. Res lepa vsota 18000 K. Pa ne sme nihče misliti, da bi jo župnik sam plačal, pokriti jo je nameraval s kmetskimi groši; pa ta nakana se se mu je izjalovila. Se še spominjate gospod Govedič, kako ste besneli, ko vam je eden izmed gospodov v komisiji rekel „da že menda 10 let niste vašega stranišča očedili, da vam koprive v I. nadstropju skozi okna gledajo in da boste v farovžu segnili, ako vseh teh svinjarij takoj ne odstranite?“

— Šoštanj. Naši nemčurji so vkljub temu, da so pri volitvah s svojim župnikom Govedičem pogoreli, še vedno predrzni in sitni kakor podrepne muhe. Da nemčurska dva mesarja v svoji sirovosti in neolikanosti izdatno tekmujeta z živino, koja koljeta v svojih mesnicah, ni čuda, kajti mesnica je bila edino njih vzgajališče in v mesnici sta zadobila prepričanje, da pamet ubitih bikov, krav in telet ne nadkriljuje mnogo njih lastne pameti. Če se preveč vtopita v ljubezen do svojih štirinogatih sorodnikov, tedaj tulita svoj „Heul“, stresata svoje glave in nastavljate preteče svoje rogove, kakor da bi hotela niti vse, kar ni živinskega in „nemškega“. Čudno se nam pa zdi, da si upa duševni in telesni pritlikavec — človeče, katero so pobrali tam nekje pri Kranju in ga potem izpostavili kot slabotneža na svojem potovanju v Šoštanju — tako nesramno postopati v javnem lokalni, sicer razupiti nemčurski gostilni, da nahruli kot nastavljenec na slovenskem zavodu tukajšnjega redarja kot gosta iste gostilne z besedami: „Dass ist auch ein windischer Spion“. (To je tudi slovenski vohun.) Moziček je bil gotovo pijan ali se mu je pa pamet zmešala in zato bi mu gotovo tedaj oni nahruljeni najbolj ustregel, ako bi ga zopet malo krstil — prekršen je itak že večkrat — z Liessetzovo gnojnico ali ga pa mazilil s šibo po onem delu telesa, kjer hrbet svoje pošteno ime zgubi. Ni nam treba omeniti, da se je vložila ovadba zoper davkarskega pristava Josipa Ježovnika, rodom Pesjana, ki se je v noči od 18. do 19. sušca t. l. — dan svojega goda — nahajal med izzivajočo in pretepajočo nemčursko druhaljo in je še zjutraj ob 6. uri ležal pijan za mizo v Petschniggovi gostilni. To je lep c. kr. uradnik! Govori se tudi, da sta pristav Ježovnik in praktikant Paradiž nesla še predno je bil volilni imenik na ogled razporežen, neke listine — najbrže volilni imenik — iz davkarije naravnost v „Deutsche Vereinigung“, torej v javno gostilno, drugo jutro pa sta jih nesla zopet nazaj in sicer kakor po

navadi kot točna uradnika ob 8. uri 15 minut Jeschoungg le tako naprej v tem duhu naše slavne vlade in kmalu postanete naddavkar ali ali celo tajni svetnik pri sestavljanju volilnih imenikov! Heul Hundsdorfer! Za sedaj se nam škoda zdi črniti, da bi o praktikantu Paradižu izpregovorili kakšno besedo; sploh pa še ni prepozno, da mu pogledamo v želodec, kjer tiči mnogo hrane iz dijaške kuhinje. Višje davčne oblasti pa opozorimo na to, da se prepričajo, kako se uradne tajnosti pri c. kr. davčnemu uradu v Šoštanju kršijo.

— Župnik Govedič v Šoštanju je dobil dne 22. t. m. iz Polčan „nezaupnico“ v podobi razglednice, podpisano od 23 častitih gospodov duhovnikov. Posnemanja vreden čin, ki komentarija ne potrebuje.

— Nesreča na velenjski železnici. Včeraj zjutraj je všlo na velenjski postaji pet železniških voz, kateri so z veliko hitrostjo privozili v Šoštanj, kjer so zadeli ob tamkaj stoječe železniške vozove. Sedem voz se je popolnoma razbilo. Človek ni noben ponesrečil. Na licu mesta sta skladala dva hlapca trvdke Ivana Vošnjaka prazne sodove, pa sta se s konji vred še o pravem času rešila. Kaj je povzročilo nesrečo, nam ni znano.

— Slovenjgradec. Zadnji listi „Grazer Tagblatta“ prinašajo dopise iz Slovenjgradca, v katerih se napada na nesramni in lažnjivi način gosp. okrajni glavar Čapek iz Slovenjgradca. Res čuditi se moramo, da si upa petorica ljudi Potočnikovega in Rebulovega kalibra napadati moža, katerega ljubi in spoštuje celi slovenjgraški okraj. Ako je slovenjgraški občinski zastop, v katerem se nahaja omenjena potorca, res vložil pri ces. kr. namestništvu v Gradcu pritožbo zoper gosp. c. kr. okr. glavarja Čapeka, je to storil občinski zastop proti ljudski volji. Sicer je pa dotična pritožba z vsebino, kakor se razvidi iz „Grazer Tagblatta“ smešna. V tej pritožbi se posebno povdarja, da se ces. kr. okrajni glavar neki stari učiteljici, zato ko je ona na nemški šoli, premalo klanja, pravijo, da bi ces. kr. okr. glavar ji saj najmanj moral roko poljubovati. Ne vemo ali so ti ljudje znoreli ali kaj, ki kaj takega zahtevajo. Zdi se nam da bi nemškutarška klika v Slovenjgradcu že celo rada, da bi ces. kr. okraj. glavar na zahtevanje moral tudi „tejater“ igrati ali „komedijo špilati“. Namesto da se ti merodajni elementi slovenjgraških nemčurjev bavijo z denunciranjem, jim svetujemo, naj rajši porabijo čas za to, da se bo sestavil natančni račun prejemkov in izdatkov o darovih za pogorelce, ker drugače znajo priti gotovi ljudje enkrat v zadrege.

— Iz Laškega. Pri kazenski obravnavi v pondeljek sta prejela mesarski pomočnik Dovečar in tukajšnji brivec Hacin za svoje pristno germansko junaštvo, ko sta o priliki birmovanja napadla nekega slovenskega fanta, zaslužno plačilo, in sicer prvi s tremi, drugi s štirimi dnevi zapora. Ta kazen jima bo najbrž ohladila preveč „nemške“ možgane. Le tako naprej in ne bo se treba bati, da bo nemčurstvo na Laškem kmalu celo v luknji, kajti zaslužio je to že davno. Jako značilno za kazenskega sodnika je, da k obravnavi ni povabil niti obtožitelja niti njegovega zastopnika, in je proti slučajno zraven prisédsemu zastopniku obtožitelja se izgovarjal, da je nato pozabil.

— „Štajerc“ in dr. Zirngast v Kozjem sta si velika prijatelja, saj je že stara reč, da „gliba vkup štrih“. V omazanem „Štajercu“ torej skuša dr. Zirngast prati svoje perilo. Pred vsem izjavlja dr. Zirngast, da pismenega slovenskega jezika doslej še ne pozna ter pravi nadalje: „Ni res, da se trudim slovenščine priučiti, — ni res, da bi jaz svojih klientov (!) na cesti ali v moji (!) pisarni lovil, kakor se je n. pr. meni že drugod zgodilo! (Ali so morda drugod Vas lovili na cesti g. doktor?! — Op. st.), — ni res, da bi moral za kliente letati, ker jaz ne odiram tiste (!), ni res, da bi bile gospe za mene agitirale itd.“ — Dr. Zirngastu je bilo pač popolnoma nepotrebno naglašati, da pismenega slovenskega jezika ne pozna, kajti iz navedenih vrstic razvidi vsak slovenski kmetič, da dr. Zirngast slovenskega jezika sploh ne pozna. Mi le obžalujemo naše slovenske kmete kozjanskega okraja,

kateri imajo opraviti pri tem nemškem advokatu, kateri slovenskega jezika niti poznati noče. — Obenem se dr. Zirngast tudi baha, da je po njegovem prihodu v Kozje „Domovina“ izgubila v tamošnji okolici nekaj naročnikov. To ni res, kajti razun starih je dobila še nekaj novih ravno zaradi pisanja proti dr. Zirngastu!

— „Štajerca“ silno peče slovenska zmaga v Šoštanju. Verjamemo. Saj to ptujsko „giftno krot“ peče vse, kar ni nemškutarško. Nemškutarški „Štajero“ imenuje vsako slovensko zmago „klerikalno“ zmago, dočim so seveda nemškutarške zmage „zmage naprednjakov“. „Štajerc“ napada slovenske duhovnike, kadar volijo s Slovenci. No, v Šoštanju pa je volil tamošnji župnik Govedič z „nemškutarji“ in „Štajerc“ molči o tem kakor grob. — „Štajerčevi“ nemškutarški „naprednjaki“ so se torej v Šoštanju obesili župniku Govediču za suknjo, da bi z njegovo pomočjo premagali Slovence. No to so vam res uzorni „naprednjaki“ nemškutarški privrženci prismojenega „Štajerca“.

— „Slovensko pevsko društvo“ v Ptuju. Definitivno je prevzel vodstvo pevskih točk pri koncertu, dne 7. avgusta v Mariboru, g. Vogrič, kapelnik v Trstu. — Imenovani gospod ima na sporedu dve nagrajeni pesmi. Njegov tercet „Za vasjo“, sopran, tenor in bariton s spremljevanjem orkestra, se bo pel zraven že objavljenih pesmi. — Na neljubo vrnila se je pomota pri zadnjem poročilu pri pesmi „Na moru“, D. Jenko, ne pa Nedvedova. — Do zdaj nam je že več društev, kakor tudi č. pevci in pevcev obljubilo svoje sodelovanje. — V krasnih pesmih, ki se bodo popevale, zastopani so naši najnovejši skladatelji. Na nas, drage pevke in pevci je torej ležeče, da rešimo našo nalogo v največjo čast onim, kojih krašue melodije bodo popevala naša grla. Na noge torej, č. pevke in pevci, „poprimite se resnega in vztrajnega vežbanja pesmi; vsa mladost naj izgine, pridružite se drug drugemu, bodite složni in vztrajni. Skrbimo, da bode pevška slavnost, dne 7. avgusta v Mariboru vredna naslednica prejšnjim, posebno pa, ker je letošnja slavnost posvečena v proslavo 20 letnega obstanka tega društva. L. 1884 donela je prvokrat pesem omenjenega društva v Mariboru, in po 20 letih pokažimo zopet v Mariboru, koliko smo napredovali. — Končno še prosimo gg. poverje niki, naj blagovolijo odposlati odaoru nabrano udnino najpozneje do 3. avgusta t. l.

— Sv. Jurij ob Ščavnici. Kakor se je že poročalo, vrši se čebelarški shod nepreklicno dne 3. julija t. l. v tukajšnjih šolskih prostorih. Na ta shod se vabijo vsi čebelarji iz cele jurjevške župnije; potem iz kapelske na ščavniško stran, kakor tudi in cele Malonedeljske župnije. Ker bo potovalni učitelj g. I. Jurančič poučeval o čebeloreji, se bo ob enem osnovala podružnica čebelorejcev; vabijo se torej vsi, ki se količkaj pečajo s čebelorejo, kakor tudi oni, ki se še mislijo je poprijeti. Začetek shoda se vrši ob 3. uri popoldne v šoli, potem prosta zabava, ktero prireda jurjevški pevski in tamburaški zbor v gostilni gospe Trstenjakove. Torej čebelorejci na svidenje!

Društveno gibanje.

— Vabilo na popoldanski vrtni koncert, ki ga izvaja polnoštevilna celjska „Narodna godba“ pod vodstvom g. Koruna v nedeljo, dne 3. julija 1904, na vrtu gostilne „pri Kroni“ (gospod Virant) v Žalcu. — Spored: 1. V. Parma: „Mladi vojaki“, koračnica. 2. Dvořak: „Ob Moldavi“, valček. 3. Titl: „Slovanska ouvertura“. 4. Granada: „Mestjanka“, polka mazurka. 5. Mašek: „Slovenec sem“, potpouri slovenskih pesmi. 6. Komzak: „Iz daljave“, polka française. 7. Ipa-vic: „Domovini“, pesem. 8. Eilenberg: „Mlin v gozdu“, idila. 9. Eilenberg: „Petrograjska vožnja na saneh“, polka hitra. — Začetek po prihodu prvega nedeljskega vlaka ob 3. uri popoldne. — Vstopnina 50 v za osebo. — Čisti dohodek je namenjen fondu vsesokolskega izleta „Žalskega odseka Celjskega Sokola“ v Ljubljano.

Odbor.

— Slovensko pevsko društvo „Zvon“ pri Sv. Miklavžu blizu Ormoža priredi v nedeljo, 3. julija izlet k gosp. Pajtljerju. Začetek po večernicah.

Odbor.

— Akademično tehnično društvo „Triglav“ v Gradcu priredi dne 2. julija t. l. svoje 5. redno občno zborovanje v društvenih prostorih s sledečim sporedom: 1. čitanje zapisnika zadnjega zborovanja, 2. poročilo odborovo, 3. služajnosti. Odbor.

Druge slovenske novice.

— Poštne vesti. Za poštne oficijale so imenovani poštni asistenti: Franc Natek v Celju, Ludovik Josek v Mariboru, Peter Janc v Celovcu, Edvard Urban na Zidanem mostu, Ivan Gaberšek v Gorici, Franz Zupan v Ljubljani, Franc Šemrov v Ljubljani, Fr. Berne v Celovcu.

— Imenovanje na srednjih šolah. Profesor na občinski gimnaziji v Bregencu g. Franc München pride na državno gimnazijo v Maribor, profesor na drž. gimnaziji v Gorici dr. Artur Petak je prestavljen v Iglavo, profesor na goriški realki Benedikt Pichler je premeščen na goriško gimnazijo, profesor na občinski gimnaziji v Bregencu Franc Schrempf pride na drž. gimnazijo v Celje, profesor na učiteljski v Mariboru dr. Martin Wutte je dobil mesto na drž. gimnaziji v Celovcu. Za prave učitelje so imenovani: dr. Avgust Magerstern iz Celovca premeščen v Dunajsko Novo mesto, Franc Deretz na realko v Celovcu, dr. Rudolf Kroenig iz Melka za drž. gimnazijo v Celju. Za provizorične učitelje so imenovani: Jožef Gassner z dunajske gimnazije v tretjem okraju za gimnazijo v Celovcu, V. Haluša za gimnazijo v Celju, dr. Albert Kostner pa je iz Celovca premeščen na Dunaj. Ali ima imenovanje toliko nemških profesorjev za gimnazije na slovenskih tleh poseben namen? — Prov. glavni učitelj na učiteljski pripravnici v Kopru g. dr. Valentin Kušar je imenovan za definitivnega glavnega učitelja na učiteljski v Ljubljani, suplent na učiteljski v Ljubljani g. Jožef Cizel je pa imenovan za provizoričnega glavnega učitelja na učiteljski v Gorici.

— 60 letnico bo obhajal pesnik Simon Gregorčič dne 15. oktobra letošnjega leta. Gregorčič je bil rojen dne 15. oktobra 1844 na Vrsnem, v gorski vasi pod Krnom. Letos pa obhaja tudi štiridesetletnico svojega književnega delovanja.

— Degradiran je radi političnega rovanja celovski gimn. profesor dr. Angerer do prostaka.

— Izjalovljeni „Sonnwendfeier“ so imeli letos v Celovcu. Velikanske priprave so se vršile za to Votanovo slavljenje, a šlo je vse po vodi. V nedeljo zvečer, ko so hoteli skakati čez ogenj, jim je hud dež to preprečil. Naročeni govornik, meščanske šole učitelj iz Velikovca, jo je moral žalosten popihati.

— Pozor trgovci! Iz trgovskih krogov se nam piše: Po Spodnjem Štajarskem in Kranjskem potuje neki agent Erdős za židovsko tvrdko Viktor Varga v Budimpešti in lovi trgovce po židovskem receptu na — lim. Slednjemu trgovcu ponudi zastopstvo za živalski prašek z velikimi procenti in obljubuje vse mogoče stvari, samo da naroči. To je zanjka, ljudje ki se v to zanjko vlove, spregledajo šele, kadar dobe račun in blago. Vsako reklamiranje je zaman; na opombo, kaj je z zastopništvom, pa dobite še ta odgovor: Falls sie meine Faktura nicht pünktlich am Fälligkeitstage begleichen, werde ich sie einklagen. Bodite torej gg. trgovci, v mestu in na deželi, oprezni in „pokažite takim židovskim pritepencem vrata.“

— „Lega Nazionale“ je imela prošlo nedeljo svoj občni zbor v Tridentu. Odposlanci, kakih 200 po številu, so došli iz Trsta, Istre, Goriške, Dalmacije pa iz Tirolske. Vse je bilo seveda velelaško. Oddelek Trst je imel v minolem letu dohodkov K 107.493.75; čisto premoženje znaša sedaj K 304.388.94, več od l. 1901. za K 22.161.26. — To treba pibiti, da Lahi žrtvujejo velikanske svote za „Legine“ šole, pa so še v kljub temu izrekli nekaterim podružnicam ukor, da premalo delajo za „Lego“, to je za pollaščenje slovenske dece. Kako pa Slovenci skrbimo za družbo sv. Cirila in Metoda!?

— Zmaga hrvatske opozicije. Pri volitvi za zemaljski sabor v Veliki Gorici je bil izvoljen za poslanca župnik Stjepan Zagorac, član stranke prava, z ogromno večino proti mažaronskemu kandidatu, posestniku Hribarju. Za-

gorac je dobil 426 glasov, Hribar 120. V znak narodne zmage je bila razobešena iz klubske dvorane narodna zastava.

Dopisi.

Dobrna pri Celju. Nekdo izmed dobrnskih nemčurskih postopačev je čutil potrebo, da postavi v svetovnem listu, v „celjski žabi“, dne 23. junija na ogled svojo skrpano modrost. Verjamemo mu, da se mu slavnost dne 19. junija ni dopadla. Ne vemo, ali je možiceljnu zadala vročina tak hud udarec čez črepinjo, pod katero se pri drugih ljudeh nahajajo možgani, ali so ga rdeče srajce celjskih „Sokolov“ spravile iz ravnotežja, to vemo in trdimo: velikokaj smo že videli in brali na svetu, pa take — oprostite gospoda — take oslarije pa še nikdar. Soditi po duševnem siromaštvu dobrnskega nemčurskega sotrudnika (!?) celjskega lističa, mora nemčurstvo na Štajarskem biti presneto zabito, da požira tako hrano. Mož mora biti naravnost brez pameti, in priporočamo ga sanitetnemu oddelku dobrnskega „fajerbera“, da ga v svojem „rešilnem vozu“ spravi prej ko prej v Gradec. S tem stori dobrnski nemškutariji veliko uslugo. — Da mož uglajene brade in praznega želodca ni slišal nobenega „živijo“, tega mu ne zamerimo, saj so njegova kosmata ušesa dresirana samo na „hajl“. Da pa ni videl „slavolokov“, ko so štirje stali še celi teden poznej, a videl in slišal vojniškega župnika, katerega sploh na Dobrni ni bilo, kako je pozdravljaj „Sokole“ — to je mogoče samo pri ljudeh, ki slišijo — travo rasti. — Sicer neumnost dobrnskega stradajočega nemčurstva ni vredna, da primemo za pero, a nekaj drugega je, kar se mora pribiti. In to je nezaslišana predrznost in hudobija dobrnske nemčurske sodrge. Padel je namreč lačnemu nemčurskemu dopisunu izpod njegovega v gnojnico namočenega peresa stavek, katerega dobrnski Slovenci ne bomo pozabili. Celjske goste spremljali so dne 19. junija po Dobrni „bosonogi vaški otroci in krulječi prešiči“. Tako v „vahrtarci“ z dne 23. junija. Človek torej, o katerem se ne ve, je-li prišel z bolj prazno glavo ali možnjo na Dobrno, tak človek se predrzne govoriti o „bosonogih otrocih in prešičih“, medtem ko ima v mislih na stotine broječo množico domačih in tujih, kateri so z navdušenjem pozdravljali in spremljali došla društva. Naj bodo slovenski otroci bos ali ne, to nemčurskih lačenbergarjev ne briga nič, vedó pa naj, da so nam ti otroci stokrat ljubši, kakor pa šnopsa pijani, v neplačanih škornjih opotekajoči se nemčurski podrepniki dobrnski ali pa razcapana fakinaža celjska. Kar pa zadeva „prešiče“, moramo res občudovati tanki čut nemčurskega dopisuna, da je sebi sorodne živali med toliko množico slovenskega ljudstva — izvohal. Sicer pa bi jih moral iskati med tistimi „štirideseterimi kmetškimi fanti, ki so bili zbrani v nemški (!?) gostilni“. Kruljenje je gotovo slišal v svojem praznem želodcu. Radovedni smo, v kateri „nemški“ gostilni je bilo „40 kmetških fantov“. „Nemške“ gostilne namreč na Dobrni ni, ako odračunimo topliško. Ako pa imate katero, pa nam jo ime nujite. Če pa ima nemčurski kratkohlaničnik v mislih tistih par šnopsarjev, ki so bili naročeni in napojeni z namenom, da bi hajlali na dan 19. junija, moral bo pač močno deliti število 40, da dobi nekaj „kmetških fantov“ iz njega. Da pa namiguje s tepežem, to je navada nemčurskih šnopsarjev, enako smešna kakor neumna. Le ne igrati se z ognjem, v nevarnosti bi bile lepo uglajene brke, da se posmodijo!

Kar še dalje sanja in laže nemčursko duševno revše, pač ni, da bi se menili o tem. Pomožimo mu še to: dobrnski Slovenci se drugokrat, pa tudi sedaj nismo brigali za nemčurje na Dobrni, če so nas pustili pri miru. Kakor pa vidimo, jim lepo uspela slavnost 19. junija ni dala miru, in vtaknili so svoje omazane prste vmes. Če hočete, dobro! To moramo povdarjati, da potem ne bomo mi tisti, kateri „kalijo mir“. Vi ste sedaj napadli s tem, da ste tako nečuvno podlo in predrzno se norčevali iz nas, od katerih živite. Vedite enkrat za vselej, da si odločno prepovemo, da bi kak privandrani nemčurski lačenbergar smešil dobro in visoko nad

šnopsarsko nemčursko druhaljo stoječe slovensko ljudstvo na Dobrni. Še vsakokrat vam je bilo žal in tudi sedaj ne bo drugače. Na svidenje!

Iz Smartna na Paki. Laansko leto je bila pri nas komisija v zadevi razširjenja našega pokopališča. Komisija je sicer spoznala, da je pokopališče zadosti veliko v primeri s številom prebivalstva, vendar je naša želja, da se pokopališče razširi, ker se pri vsakem kopanju jame izkopa mnogo ostankov, včasih kar po tri ali štiri lobanje, ker se je že mnogokrat prekopavalo. Pri prekopavanju pridejo ostanki zopet na površje zemlje in dostikrat se primeri, da leže nepokopani na površju. Prav lahko se torej zgodi, da psi ali kakšna druga žival te ostanke raznaša, ker je čez pokopališče prosta pot. Že iz ozira na to, da so ostanki rajnih v veliki časti celo pri neomikanih in divjih rodovih, bi se naj poskrbelo, da bi se tako ostanki naših rajnih ne skrunili na eden ali drugi način. Naj bi se torej pokopališče razširilo naprej proti železnici, saj ni nobenih zaprek. To je želja vseh občanov, le par jih je, katerim to ne gre v glavo, zakaj, to je uganka. Menda iz same nagajivosti! Tudi naj bi se vrata pri mrtvašnici popravila, tako da bi mrtvašnica ne služila v prenočišče pijancem, kar se je že parkrat prigodilo. Sicer je pa tako lani komisija ukazala, da se naj mrtvašnica prestavi na drugi kraj pokopališča in da se na okna napravijo žične mreže.

Laansko leto se je pri občinski seji tudi sklenilo, da se preskrbi grobokop. To je popolnoma prav, samo žalibog, da se to dosedaj še ni zgodilo. Upamo pa, da se to v kratkem zgodi, ker je to res potrebno.

Pri nas je namreč še ta navada, da pogrebci jamo kopajo. Da pri tem ni vse v redu, je čisto gotovo. Večkrat na primer se zgodi, da se pri takšni priložnosti napijejo in potem pri pokopavanju ostankov kaj sirovo in robato govorijo in se norčujejo, kar gotovo ni prav. Tudi nimajo skrbi, da bi vse ostanke lepo zopet v zemljo zagrebli, ampak svoje delo le površno opravijo.

Prosimo torej slavno županstvo, da v tej zadevi kmalu potrebno ukrene, da ne bode treba drugače postopati.

Mislimo, da ta rahel spomin ne bo nikogar razžalil ali razburjal, saj tudi te vrstice nimajo tega namena, ampak hoteli smo le prizadete kroge na to opomniti. Mi želimo, da se to v sporazumljenju in slogi kmalu doseže.

Politični pregled.

Rusko-japonska vojna.

Iz Čifua se javlja, da so bile pred Port Arturjem hudo poškodovane tri japonske vojne ladje — ena oklopnica in dve križarki, in so jih te dni japonske torpedovke mimo Čifua vlekli v ladjedelnico v Saseho. Ravnotako pa se poroča iz Čifua, da so bile 20. t. m. poškodovane tri ruske ladje, a da se ni nobena potopila.

Dopisnik lista „Echo de Paris“ je izvedel od visokega dvornega uradnika v Petrogradu, da je dobil car Nikolaj važno brzojavko, v kateri se zatrjuje, da je rusko brodogradništvo japonsko eskadro premagalo in ji provzročilo velike izgube.

V Londonu je došlo iz Hokajda poročilo, da so v ponedeljek na tamkajšnji obali videli več vojnih ladij, o katerih se misli, da so bile ruske, pripadajoče vladivostoški eskadri. Enake vesti so dospеле tudi iz drugih krajev na severnem japonskem obrežju, iz česar se sklepa, da se vladivostoške križarke zopet nahajajo na lovu na japonske transportne in trgovske ladje.

Pariški listi priobčjujejo brzojavko iz Petrograda, ki pravi da je vse vladivostoško brodogradništvo odplulo na široko morje in tam zadelo na eskadro admirala Kamimure. Vnela se je ljuta pomorska bitka, katere izid pa še ni znan.

„Vossische Zeitung“ poroča iz japonskega vira, da Japonci vsak čas pričakujejo, da Rusi napadejo Gensan, kjer so že koncentrirani močni ruski voji. Manjši ruski vojaški oddelki neprestano vznemirjajo Japonce med Hamhengom in Gensanom. Japonci so bili vsled tega prisiljeni, spraviti vse ženske in otroke na varno zapadno korejsko obal.

Neki parnik, ki je iz Moja došel v Čifu, javlja, da je videl, kako so se Japonci trudili, da bi „Sadomaru“ spravili v luko. Toda to se jim ni posrečilo, ker je ladja obtičala na neki skali. Na pomoč ji je prišla neka križarka, ki je pa takisto obtičala na pečinah. Nato so iz Moja poslali dva parnika, da bi križarko rešila iz nevarnega položaja, a val jih je s tako silo vrgel v vojno ladjo, da je bila letá hudo poškodovana. — Ime dotične križarke se ni dalo poizvedeti.

„Novoe Vremja“ je dobila iz Vladivostoka iz najverodostojnejšega vira brzojavno poročilo, v katerem se med drugim konstatira, da so se Japoncem do 23. t. m. potopile oklopnici „Hacuse“ in „Šikišima“ ter križarke 1. in 2. razreda „Jošimo“, „Takačiho“, „Akaši“ in „Miako“. V ladjedelnicah se nahajajo tele težko poškodovane japonske ladje: oklopne križarke 1. razreda: „Ivate“, „Ikuma“, „Azuma“, „Idzumo“, in „Kasuga“.

Berolin 28. junija. Iz Čifu poročajo: General Kuroki koraka proti Hajčenu. — Njegove prednje straže so od Kuropatkina oddaljene le še 12 milj. Ruski poveljnik Kolb je s svojo divizijo napadel eno kolono Kurokijeve armade ter jo prisilil, da se je umaknila. V par dnevih pričakujejo večje bitke.

Petrograd 28. junija. („Rus“). General Miščenko zbira svojo vojsko pri Kajčovu. Dne 23. t. m. je bila tam bitka, pri kateri se je moral njegov oddelek umakniti tako hitro, da ni utegnil vzeti seboj ranjencev. — Te so Japonci na strahovit način mučili in potem pomorili.

Tokio 29. junija. Neuradna poročila poročajo, da so Japonci v nedeljo po celodnevem boju zavzeli tri ruske utrdbe pri Port Arturju. Utrdbo Sočočav so Japonci najprej zavzeli, skoro nato pa utrdbi Cikibanšan in Čitošav. Rusi so se umaknili proti zahodu. Število ranjencev še ni znano. Japonci so izgubili ranjencev in mrtvih tri častnike in sto mož. Dva ruska topa s streljivom so Japonci vzeli Rusom.

Čifu 29. junija. Neki sem došli Kitajec poroča, da se na suhem pred Port Arturjem nadaljuje boji. Tudi z morske strani poizkušajo Japonci napadati Port Artur.

Čifu 29. junija. Neki Kitajci, ki so zapustili dne 14. t. m. Port Artur, pripovedujejo, da je izšlo dne 23. t. m. le 8 oklopnjač, 5 križark in več torpedovk iz portarturskega pristanišča, od katerih so se povrnila tri težko poškodovane toda nobena ladja se ni pogreznila.

London 30. junija. (Kor. urad). — Rusko vladivostoško brodogradništvo je danes priplulo pred Genzan in napadlo mesto.

Dunaj 30. junija. Ruskega uradnega poročila o izgubah v zadnji pomorski bitki pred Port Arturjem ni. Aleksejev je carju zopet poslal poročilo, da je rusko brodogradništvo šlo takrat iz luke, o izgubah pa v poročilu ni besedice. Nekateri so že pričeli misliti na to, da si je morda Togo ruske izgube izmislil, da bi pomiril radi uspehov ruskega vladivostoškega brodogradništva razburjeno japonsko javno mnenje.

Bratje Sokoli!

V soboto ob 9. uri zvečer so v veliki dvorani „Narodnega doma“

redovne vaje

sa izlet v Ljubljano.

Odbor.

V najem se da ali proda

dobro obiskovana gostilna v lepem trgu na Spodnjem Štajarskem ob železnici. Pri tej gostilni je tudi c. kr. postaja za plemenjenje konjev in naturalno oskrbovalno sprejetišče. — Obenem se da v najem tudi za gostilno potrebno zemljišče. Ugodni pogoji.

Več pove lastnik Janez Anderluh v Šmarju pri Jelšah.

600 hektolitrov

najfinejšega vina ima naprodaj graščina Dugoselo pri Zagrebu. V kraju je železniška postaja. (275) 15-3

Proda se

v lepem in živahnem trgu lepa hiša z večjimi sobami, kletmi itd.; zraven hiše je lep vrt, okolu vrta veliko vinske trte.

Hiša je jako sposobna za vsako obrt in tudi pripravna za penzioniste. V istem kraju so tudi toplice.

Več se izve pri Ivanu Šketu, mizarskem mojstru v Laškem. (282) 3-2

Šolske zvezke

za ljudske šole ima v lastni zalogi trgovina

Dragotin Hribar-ja
Celje
Rotovška ulica šte. 2.

Singerjevi šivalni stroji

za domačo uporabo in industrijske svrhe vsake vrste.

Velika trpežnost.
Vzorna konstrukcija.
Preprosta uporaba.
Visoka tvornost.

Leta 1908 samo v Avstriji in Nemčiji.
Devet najvišjih odlikovanj!

Brezplačni pouk v šivanju in vseh načinih modernega umetnega vezanja. — Elektromotorji kot gonilna moč pri šivalnih strojih.

Singer Co. akc. družba za šivalne stroje
Celje, Kolodvorske ulice 8 (245) 15-5

Slovite zveplene toplice na Hrvatskem

Varaždinske toplice

železnična, poštna in brzojavna postaja ob Zagorski železnici (Zagreb-Čakovec)

Najvišje odlikovanje topliške razstave, Dunaj 1903. Velika zlata kolajna in častni znaki razstave.

Analiza po dvor. svetniku profesorju dr. Ludvigu I. 1894. 58 stopinj Celzija vroč vrelec, neprekošen po svojem učinku pri mišičnem in sklepnem revmatizmu, trganju, vnetjih in kostolomih, putiki, neuralgiji, ischiji itd., ženskih boleznih, kožnih in skrivnih boleznih, kronični ledvični boleznih, mehurnem katarju, škrofeljnih, rhachitis, kovinski dyskrasiji, kakor zastrupljenju s svincem in živim srebrom itd., itd. pri boleznih v požiralniku, prsih, jetrih, pri želodčnih bolečinah, hāmorrhoidih itd.

ELEKTRIKA. * MASAŽA.

Zdravilišče z vsem komfortom, vodovodom, pripravami za zdravljenje z mrzlo vodo s tušom in po Kneippovem načinu, celo leto odprto; sezona traja od 1. maja do 1. oktobra. Velik, krasen park, obsežni nasadi, lepi izleti. Stalna topliška godba, obstoječa iz članov zagrebske kraljeve opere. Plesne zabave, koncerti.

Na postaji Varaždinske toplice pričakuje gostov vsak dan omnibus. Na razpolago so tudi posebni vozovi in se vljudno prosi, da se dotične naroči naprej pri upravi topli.

Zdravniške podatke daje topliški zdravnik dr. A. Longhino,

Prospekte in brošure razpošilja gratis in franco

(168) 12-7

uprava topli.

Pisalni stroji

P. n.

Slavnim uradom, pisarnam, odvetnikom, notarjem, podjetnikom in trgovcem vljudno naznanjam, da sem prevzel **zastopstvo** za Spodnje-Stajarsko in Kranjsko

Remington Sholes pisalnih strojev

ter da imam v zalogi vse potrebščine za pisalne stroje kakor raznovrstni **kancelijski in pismeni papir**, barvani papir (Kohlenpapier), barvane trakove raznih znamk, za kopiranje in navadno pisavo v vseh barvah, razne barve za pisalni stroj, blazinice za barvo, priprave za zbiranje pisem itd. **po originalnih tovarniških cenah proti gotovini ali po povzetju zneska**. Vsa naročila za te kraje izvršuje samo moja trgovina.

Ker sem z navedenimi predmeti vedno bogato založen, lahko cenjenim odjemalcem vsikdar točno postrežem.

Z odličnim spoštovanjem

D. Hribar

trgovina knjig, papirja in pisalnih potrebščin

Celje

Štajarsko.

(74) 15-12

Patentirane, same ob sebi delujoče

škropilnice „Syphonia“

za vinograde in hmeljnike

za **zatiranje sadnih škodljivcev**

proti boleznim na perju, za odpravo predenca in divje sorčice itd.

Same ob sebi delujoče, nošnje brizgalnice tudi z bakrenim kotlom

za 10 ali 15 litrov tekočine, s pripravo za **petrolejno mešanico** ali brez nje in vožnje, same ob sebi delujoče brizgalnice proizvajajo kot specialitete

PH. MAYFARTH & Co.

tvornice poljedelskih strojev, specialna tvornica vinskih in sadnih stiskalnic in drugih strojev

DUNA J, II. Taborstrasse št. 71.

Obširni ilustrovani ceniki zastoje.

Zastopniki in preprodajalci se iščejo.

Vizitnice priporoča tiskarna D. Hribarja v Celju.

!! POZOR !!

Vsem, kateri bolehalo na želodcu in težki prebavi

daje gotovo pomoč in pov. ača izgubljeno zdravje

edino prava

Germanova zdravilna življenska esenca

katera je nenadkriljivo sredstvo in deluje z največjim uspehom pri vseh želodčnih boleznih, kakor: slaba prebava, pomanjkanje teka, želodčna oteklina, napihovanje, podrigovanje, zgaga, zlatenica, omotica, glavobol, krč itd. Germanova življenska esenca pomaga proti jetrnim in sleznim boleznim, proti hemeroidom, čisti pokvarjeno kri in izločuje vse nečiste sokove iz krvi

Germanova življenska esenca odganja zaostale vetrove in neznosne gliste, a s tem, da povrača izgubljeni tek in voljo do jedi, donša mnogo k okrepljenju telesa!

Germanova življenska esenca je pomagala že več ljudem, kateri so jako veliko potrošili za razna zdravila brez uspeha, kateri se pomoči niti več nadejali niso.

Germanova življenska esenca se pripravlja iz blagodelujočih, povsem neškodljivih rastlinskih sokov, je jako prijetnega, nekoliko grenkega okusa, tako da ga lahko uživajo tudi občutljive osebe, ženske in otroci, kateri drugih zdravil ne morejo jemati.

Cena steklenici 1 K 40 v, a pošto se ne pošilja manj nego 2 steklenici, za spremnico in odpravo 40 v več, in to samo po povzetju ali če se znesek pošlje naprej.

Glavna zaloga, kamor naj se vse naročbe naslovljajo

K. GERMANA lekarna „pri črnem orlu“
v Belovaru, Hrvatsko.

V znak pristnosti ima vsak zavitek tiskano ime tvrdke Ljekarna k „črnem orlu“ K. Germana u Belovaru. Zato zahtevaj izrecno pristno Germanovo življensko esenco; ako pa ti se ponudi druga, za katero bi se trdilo, da je boljše ali pa ravno tako dobra, je ne vzami, temveč jo naroči po pošti, ako je tamkaj ne dobiš. (43) 8

Anton Sumrek

podobar

Gledališka ulica 5.

Celje

se priporoča

čč. duhovščini, gg. cerkvenim pred-
stojnikom kakor slav. občinstvu za
napravo in popravilo

oltarjev, prižnic, križevih potov
spovednic, vsakojakih podob in
(272) svetniških soh 5-4

kakor sploh vseh v to stroko spadajočih del. Trajno,
umetniško dovršeno delo in primerne, nizke cene!

V najem se da

gostilna z ledenico, trgovina z mešanim blagom,
mlin na tri tečaje, njiva s travnikom, pašnik,
brez konkurence, tik okrajne ceste, oddaljeno
od vsake prodajalnice dve uri, od najbližje go-
stilne eno uro, vse v dobrem stanu, na več let.

Najemnina nizka.

Natančneje se izve pri lastniku Jožefu
Cerjaku, veleposestniku v Leskovcu št. 17, pošta
Rajhenburg. (268) 3-3

S parno silo obratovana

tovarna za glinske izdelke v Račju

priporoča svojo veliko zalogo vsega v njeno
stroko spadajočega blaga, kakor:

zidne opeke, izdelane z roko ali
pa na strojih, votle zidne opeke,
opeke na oboke, lončenih cevi
za drenažo, na strojih izdelane
strešne opeke, patentirane za-
rezne opeke, plošč za tla-
kanje itd. (255) 16-3

Blago izvrstno, ker napravljeno iz naj-
boljše, s stroji obdelane gline; cene nizke.

Oddajatelj
veliko
visokosti.

iz prve
roke, t. j.
od pride-
lovalca

Oddajatelj vli.
duhovščine
in samostanov.

torej
popolno
jamstvo
za naravno

nepopačeno kavo.

PO NAJNIŽJIH CENAH.

Naša pridelitev kave in čaja na otoku Java se
obdeluje jako umno. — Naša kava in naš čaj sta zelo
blagodišča in okusna, pa jako izdatna. Javaflor imenuje
se naša zavarovana znamka.

Kava:

Pošilja se 5 kg vrečica, colnine prosto in franko, brez
stroškov na vsako pošto. — Javaflor najfinejša
gl. 6-65; Javaflor zelen, fin gl. 6-65; Javabrazil
fina družinska mešanica gl. 5-75.

(250) 12-2

Čaj:

1 kilo gl. 2-80, gl. 4-—, gl. 5-50.

Cenik brezplačno in franko.

TURK & DRUG

veleposestnik na Javi.

Pošiljatve in skladišča v luki.

TRST, Via dell'acquedotto 62.

Izvrstan okus kave dosežete s prinašanjem

Vydrove žitne kave

POSKUSITE! Vzorek dragovoljno.
Poštna 5 kg pošiljka 4 K 50 h franco.

„DOMAČI PRIJATELJ“
vsem odjemalcem zastoj pošiljani mesečno.

Vydrova tovarna žitne kave Praga-VIII.

Zdravje je največje bogastvo!

Kapljice sv. Marka.

Te glasovite in nenadkriljive kapljice se uporabljajo
na notranje in zunanje bolezni. Učinkujejo nedosegljivo in
spasonosno pri boleznih na želodcu, ublažujejo katar, ure-
jejo izmečke in odpravijo nadubo, bolečine in krče, pospe-
šujejo in zboljšujejo prebavo, čistijo kri in čreva. Delujejo
izborno proti hripavosti in prehlajenju. Lečijo vse bolezni
na jetrih in slezih ter kóliko in ščipanje v želodcu. Odpravijo
vsako mrzlico. Te kapljice so najboljšo sredstvo proti bo-
lezni na maternici in modromu in raditega ne bi smele
manjkati v nobeni meščanski in kmetski hiši.

Naročuje se edino in točno le pod naslovom: MESTNA LEKARNA, ZAGREB, Gornji
grad št. 25, poleg cerkve sv. Marka. — Denar se pošilja naprej ali pa povzame. Manj
kot ena dvanaestorica se ne pošilja. Cena je naslednja in sicer franko dostavljena na pošto:

1 ducat (12 stekl.)	4 K
3 ducati (36 „)	11 „
5 ducat. (60 „)	17 „
10 ducat. (120 „)	32 „

Ustanovljena leta 1360.

Mestna lekarna**ZAGREB**

Markov trg št. 36.

(1) 20-16

Zdravje je največje bogastvo!

JOSIP TABOR

tvornica cementnih izdelkov

Špitalske ulice št. 12 **CELJE** Špitalske ulice št. 12,

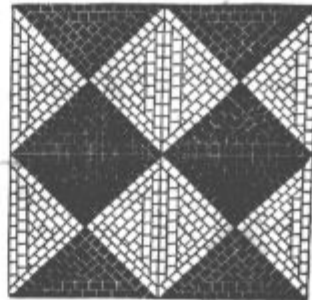
Izdelovanje z roko delanih in stisnjenih cementnih mozaik-plošč

v različnih barvah, gladkih ali robatih, za tlakovanje cerkev, kopališč, kuhinj, vež, hodnikov, stranišč, tratoarjev i. t. d.

Nadalje izdelujem

garantirano izborno blago iz naj-
boljšega betona iz portlandskega
cementa

kakor: prosto noseče umetno kame-
nene stopnjice, razkave ali brušene,
oltarske stopnjice po meri in načrtu,
obode na vratih in oknih, vodne
s prejemalnike pri vodnjakih,

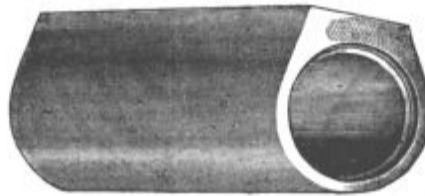

konjske napajalnike, krmilnike, vaze,
olepševalne krogle, balustrade,
balkonske ploče, okrajnike, mejnike,
kilometerske kamne, postamente,
stebre

nagrobne kamne

nagrobne ograje, banje itd. itd.

Nadalje imam vedno v zalogi

cevi iz tolčenega betona v vseh velikostih, ki se odlikujejo s kolosalno
vzdržnostjo, znotraj gladko in čedno izdelane, pri-
pravne posebno za cestne prehode, vodovode, stranišča, dimnike in žične pra-
vlake ter mnogo boljše, cenejše in trpežnejše kakor dosedanji zidani kanali.

Obodi za vodnjake iz betona s pokrovom.

Vsi v to svrhu spadajoči predmeti posebnih oblik in dimenzij ali po risbah se izdelujejo solidno in najcenejše.

Vedno se bom trudil, da postrežem cenjenim naročnikom z najreelnejšimi, najsolidnejšimi in kolikor mogoče niskimi cenami.

(217) 12-11

Z odličnim spoštovanjem

Proračun stroškov brezplačno.

Josip Tabor

tvorničar cementnih izdelkov v Celju.

Najprimernejša birmanska darila.

RAFAEL SALMIČ

prva narodna
in največja
trgovina

z urami,
zlatnino in
optičnimi
predmeti

v Nar. domu
v Celju.

Kupujem stare tolarje Marije Terezije, križavce i. dr.

Kdor si hoče
nabaviti uro,
zlatnino ali
srebrnino, naj
zahteva moj
novi, bogato
ilustrovani

CENIK

katerega raz-
pošiljam
brezplačno in
poštne
prosto. * Vsa
v mojo stroko
spadajoča
dela, popra-
vila itd. izvr-
šujejo se
točno in ceno.
Za dobro delo
garantiram.

Postrežba točna in poštena.

P. n.

Vljudno naznanjam cenjenemu občinstvu, da imam dobro urejeno restavracijo in se bom potrudil vsakega gosta dobro postreči z dobro pijačo, kakor tudi z okusnimi jedili.

Moja restavracija stoji na jako lepem kraju z vrtom in je jako vabljiva za nedeljske izletnike kakor tudi za druge goste. Nadejam se večkratnega obiska.

Z odličnim spoštovanjem.

Jurij Jelovšek
restavrater v Petrovčah.

(290) 1

Proda se

radi boleznim malo posestvo, obstoječe iz male hišice, s tremi sobami, dvema kletima, kuhinjo itd., malega sadonosnika in njive ter lepega, na novo z ameriško trto nasajenega vinograda. Posestvo leži ob glavni cesti ter železniški progi, 10 minut od postaje Rajhenburg. Proda se skupno ali pa tudi posamezno. Posestvo je posebno pri pravno za kakega penzionista. — Več pove

Ivan Rebek v Celju

Poljske ulice št. 14. (289) 1

Trgovski pomočnik

manufakturne in špecerijske stroke, fino izvežban, z dobrimi spričevali, več slovenščine in nemščine v govoru in pisavi ter dober računar, zvest svojemu poslu, se sprejme pri tvrdki

T. Mlekuž (286) 3—2

Staritrq pri Rakeku. Notranjsko.

Izplačujoče se postransko opravilo

brez posebnega truda in izgube časa najdejo spoštovane osebe vsakega stanu in povsod s prevzetjem zastopa avstrijske družbe prve vrste, ki sprejema „zavarovanja proti požaru, steklu, proti škodi pri prevažanju, proti tatvini po vlomom in življenja“. — Ponudbe pod „1798“, Gradec, poste restante.

Prodajalka

poštena in izurjena v trgovini z mešanim blagom, posebno v špeceriji, se sprejme pod dobrimi pogoji. — Ponudbe pod naslovom: **JAKOB JANIČ**, trgovec v Žalcu pri Celju.

(270) 5—3

V najem se da

takoj ali od 16. avgusta t. l. dobro idoča

— gostilna —

tik državne ceste v jako prometnem kraju. Poleg gostilne je tudi kegljišče. Pogoji zelo ugodni. Več pove **Ivan Apat** v Kaplji, pošta Sv. Jurij ob Taboru.

(288) 3—2

LJUDEVIT BOROVIK

puškar v Borovljah (Ferlach) na Koroškem

se priporoča v izdelovanje vsakovrstnih pušk za lovce in strelce po najnovejših sistemih pod popolnim jamstvom. Tudi predeluje stare samokrese, sprejema vsakovrstna popravila, ter jih točno in dobro izvršuje. Vse puške so na c. kr. preskuševalnici in od mene pre- (213) skušene. — Ilustrovani ceniki zastoj. 6

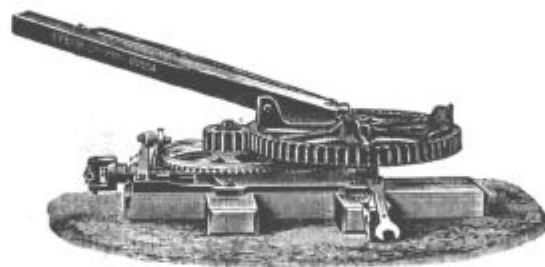
Kje?

Le pri

„**Merkur-ju**“

trgovina z želez-

nino, P. Majdič, se kupijo najboljši poljedelski stroji,

mlatilnice

vitelji, slamoreznice itd.

Bogata zaloga **traverz** in železniških šin, železa

za vezi, cementa, vodovodnih naprav in cevi in vsakovrstnega, v železninsko stroko spadajočega blaga.

Vse stroje

za poljedelstvo in vinorejo.

Brizgalnice za sadno drevje,

z mešalom za mešanico iz bakra in vapna, tako da se naenkrat na dve strani brizga, brizgalnice (štrcaljke) za sadno drevje z natančno namerjeno petrolmešanico, svetilnice na aceten, da se ulove leteči hrošči, hidraulične stiskalnice za vino,

stiskalnice za vino in ovočje z diferencialnim pritiskom, stroje za drobljenje stiskanice,

čisto nove mline za grozdje,

nove priprave proti peronospori in za zvepljanje

sesalke za vino, cevi za vino, zbiralnike (trieure), mlatilnice, vitale (gepel) itd. razpošilja kot specialitete po najnižjih tovarniških cenah.

IG. HELLER, DUNAJ, II. Praterstrasse 49.

Ceniki zastoj in franko.

(47) 16-12

Dopisuje se v vseh jezikih.

Zacherlin

pomaga izborno kot nedosežen uničevalec mrčesa. Kupi samo v steklenicah.

Celje: Gustav Stiger, Viktor Wozg, A. Walland nasl. Teppi, Milan Hočvar, Josip Matič, Anton Ferjan, Fran Zanger, Ferd. Jakowitsch, Frid. Jakowitsch, Anton Kolenc, Franc Pečnik, M. Rauscher lekarna

Celje: Ivan Ravnikar, Oto Schwarzl lekarna, Josip Srimz, Anton Topolak, W. Wratschko, Dobrna: Jos. Sikošek, Braslavce: Ant. Plaskan, Josip Pauer, Gomilsko: Fran Cukala (215) 10-6

Hrastnik: Alojzija Bauerheim, Konsumno društvo, Josip Wouk, Ljubno: Fr. X. Petek, Janez Filipič, Sevnica: Anton Verbič, S. F. Schalk, Ludovik Smole, Trg Lemberg: Franc Zupančič, Konjice: Fr. Kupnik 145, Mozirje: Leopold Vukič

Laško: Andrej Elsbacher, Karl Hermann, Planina: Lud. Sch. schocko, F. Wambrechtsammer, Gornji grad: Jakob Božič, Franc Scharb, Poljane: Ferd. Ivanus, A. P. Krautdorfer, Anton Schwelz, Karol Sima, Franc Kavčič

Pristova: Marija Suppanz, And. Suppanz, Brežice: Fran Mathes, Franc Varlec, Janez Pinterič, Žalec: Uršič & Lipej, Albert Geiss, Jakob & Marija Janič, St. Jurij: Fran Kartin, Velenje: Karl Tischler, Josef Wutti

Trbovlje: Konsumno društvo, Anton Krammer, Jos. Mahkovec, Janez Müller sen., Jos. Sporn, Franc Deizman, Ivan Novak, Anton Jaklin, Vitanje: Ulrich Lager, Josip Wutti, Vojnik: Fr. Zotti

